

S E C R E T

12 November 1969

DECLASSIFIED AND RELEASED BY
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY
SOURCE METHOD EXEMPTION 3B2B
NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT
DATE 2007

MEMORANDUM FOR: CI/OPS/SB
THROUGH : SB/CI/O
SUBJECT : KGB deception operations against
Ukrainian emigres

1. The Prolog Research Corporation in New York, which conducts the clandestine activities of the ZP/UHVR (Foreign Representation of the Ukrainian Supreme Liberation Council), received by mail in October 1969, a copy of the Resolutions of the Sixth Conference of the Zch/OUN (Foreign Section of the OUN), held in October-November 1963, in which the Zch/OUN attempts to discredit the ZP/UHVR and the UNRada (Ukrainian National Council) and accuses them of supporting Moscow propaganda. Along with the Resolutions, there were letters by Stepan Bandera, the late Zch/OUN leader, to the OUN leadership in the Ukraine during 1950-1953, when the Zch/OUN, in collaboration with British Intelligence, was running REDSOX-type operations into the Ukraine. All the letters were signed by S. Beylykho, an alias used by Bandera, and contained information aimed at discrediting the ZP/UHVR and the UNRada.

2. Prolog also received an undated hand-written letter (with an illegible signature) postmarked 22 October 1969 in Englewood, New Jersey, calling attention to the fact that these documents have been published and disseminated "by certain unknown individuals." (See Exhibit A)

3. The documents were also received by the Ukrainian National Association in Jersey City, publisher

S E C R E T

S E C R E T

-2-

of the Ukrainian-language daily Svoboda, and perhaps by other Ukrainian emigre organizations. The documents are an effort to discredit not only the ZP/UHVR, but also the Zch/OUN, which Bandera led before his assassination. The disclosure of the documents on the eve of the 10th Congress of the Ukrainian Congress Committee of America and the anniversary of the death of Bandera, when protest marches in front of the Soviet Embassy in Western countries were being planned, probably is not coincidental.

4. In addition to the documents, two employees of the Munich office of Suchasnist (a project AERODYNAMIC publication) received intimidating letters. The text of one of the letters is attached.* It is hand-printed in large letters, and in translation states: "Mr. Stakhiv, from a sincere heart, we advise you not to leave your home until the 15th of October. You will later say thank you." The letter is signed "dobrodiy" (benefactor). A copy of the envelop in which the letter was mailed also is attached.

5. Prolog and Suchasnist plan to ignore the entire matter and not make any attempts to exonerate the ZP/UHVR. The UNRada probably will do the same. It is being reported to your office as a matter of record only.

[SB/PO/M]

* Exhibit B

S E C R E T

Dear Friends!

Certain unknown individuals have published letters from S. Bandera to the leadership in the Ukraine. Are you aware of this?

We had occasion to hear enough of such dirt directly from the lips of S. Bandera. Therefore, there cannot be any doubts in emigre circles concerning the authorship of these documents. At the present time, the only concern is to know who could have taken it upon themselves to continue the Cainite methods of the deceased leader to solve internal problems and to reinforce communist actions, and at the same time, as in the past, with complete disregard for overall liberation interests, caring only for ones own personal gain.

The authors of the collection supposedly condemn Bandera, but they undoubtedly will count on the fact that because of Bandera's authoritative status that nobody will believe that he transmitted such documents to the hands of the KGB through the hands of Mayviyeyko* and others. There is one aim; i.e., to bring to the attention of the public (and also to the KGB) the dirtiest thoughts of the leader of the Zch/OUN concerning the so-called opposition and other circles of the Ukrainian emigration.

After the Matviyeykos, there is nothing left with which the KGB can create shock. Therefore, the entire objective is the compromise of the ZP/UHVR, the UNRada and others in the eyes of the entire liberation movement. Unfortunately, repercussions can be expected.

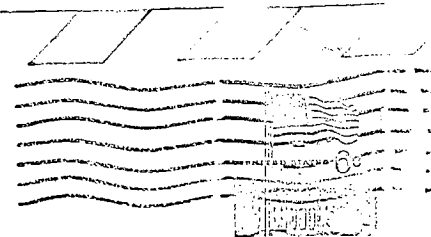
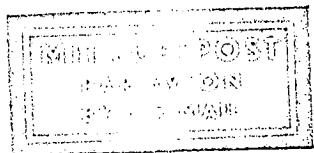
*translator's note: Myron MATVIYEYKO was suspected of compromising internal contacts by reporting to the KGB when he was sent in to the Ukraine by the Zch/OUN/Bandera and British Intelligence.

page 2

We are waiting from you some visible efforts to preclude a second, and perhaps a first edition from these idiots. You should be able to handle this matter, because the question of authority, and even more, organization for action is in your hands, and the majority of the emigration is looking toward you.

With respect

/illegible/

Prolog Research
Corporation
875 West End Ave
New York, N.Y. 10025
U S A

Шановні Друзі!

Якісь невідомі особи вислали мені С. Бандери до
Триводу на 93 чи відомо то Вам?

Нам довелося відстояти цю брзду безпосередньо з уст
С. Бандери, тому в швейцарських колах не може
бути двох думок щодо авторства тих докумен-
тів. Наразі ідейно тільки про те, хто ми рі-
шитимся продовжити кайнівські методи поширеною
провідника у вирішуванні внутрішніх питань і
думками на болшевиківській ґрунті, при тому, як і ра-
ніше цілком не вважали на величовизвольні інте-
реси, дбаючи тільки про нас для себе особисто.

Житери "збірника" про навірують Бандеру, але
напевно вважали на те, що при наявності такої
його авторитету ніхто не повірить, що Бандери
перепродав певні свої лекції до рук КТБ через
матвійка та інших чл. суц. в масовій виборчій
спосіб доставки до відомої адреси (в місто уїсно і
до КТБ) найбрудніші думки про нас з ч. про т. в.
сповідаю. та інші до з. українські питання

Тільки матвійка зумієвти КТБ чл.в. наша суц. тому
все розрачунок має бути на компромісній. з. КТБ Р,
УНРади та інш. перед всіма воєвоєнним, з. на жаль
тутба інш.ти будитиких результати в тому.

Чековмо від нас конкретних заходів, щоб закінчити від-
тих барчнів другого, а несе з примово відомкя.
Ви повинні собі дати раду в тому, бо справа інте-
ритету, і все відомо, організації, на гіршеїст
дкн в надію див. нас вольна маса ви рації, в
Ваших руках.

З повагою
I. [Signature]

22 Oct 1969

A similar "note" was received at the same time by Mrs Daria Rebet with a somewhat bigger text incl. a warning that she should do nothing that might make her children become orphans.

ПАНЕ СТАХІВ.

ВІД ШИРОГО

СЕРЦЯ. РАДУ ИМО-

ВАМ ДО 15 ЖОВ-

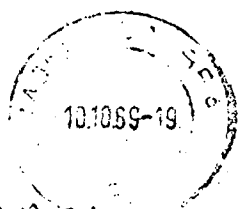
ТНЯ НЕ ВИХОДИ-

ТИ З Д, ОМУ.

ПОТІМ СКАЖІТЕ

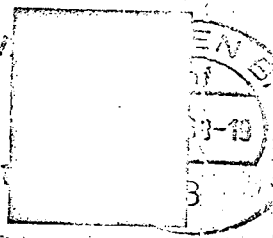
СПАСУБІ.

ДОБРОДАЙ

HERRN

München
Stadt
welberamt
Biere

Wolodimir Stachiw

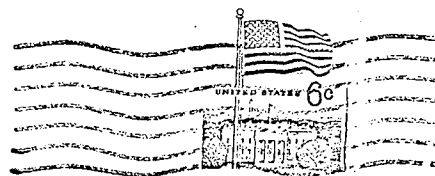
8 München 8

Virgilstr. 19

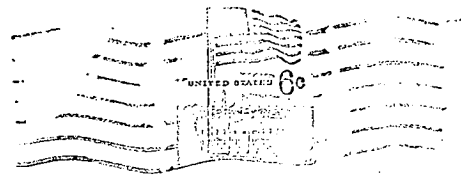
22 Oct 1969

The enclosed banderivski documents were also sent to Svoboda and (probably) other Ukrainian institutions. They seem to be not as much directed at a discreditation of Bandera and his group but primarily against the ZP UHVR, though the whole arrangement in general is following the rule "to kill two birds with one stone". Their "disclosure" on the eve of the 10th UCCA Congress and S. Bandera's death anniversary does not seem "accidental" either.

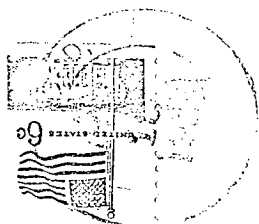

G. Laputynski
875 West End Ave.
apt. 14 B. New York,
N. Y. 10025

D. Lopatynski
875 West End Ave
apt. 14 B
New York 10025

Sveboda
81-83 Grand Street
Jersey City N.J. 07303

З Б І Р Н И К

ЛИСТІВ П. СТИПАНА БАНДЕРИ ДО ДРУЗІВ

/р.р. 1950-1953/

видання перше

В дні, коли деяка частина українців на чужині вшановує пам'ять колишнього провідника ОУН Степана Бандери, і пам'ятаючи заклик його спадкоємців ретельно збирати всю друковану спадщину Провідника, ми хочемо дати до відома українського загалу копії з деяких його листів до добре всім нам відомих Ковалів - Леміша, себто Василя Кука, та Усміха, себто Мирона Матвієйка, які прославили себе як звичайні пройдисвіти та пропагандисти антиукраїнської ворожої думки.

Читаючи ці листи, можна було б думати, що С.Бандера в даному випадку став жертвою містифікації з боку ворога, якби сам С.Бандера та інші чільні діячі ЗЧ ОУН ще у 50 роках не знали, що Усміх та Леміш знаходяться під пильним доглядом ворога і користуються їхньою допомогою у зв'язку між Краєм та Мюнхеном. Знали, але не припинили цей зв'язок з "підліллям". Чому саме так? Відверто кажучи, не знаємо. Але перегляд листів, у яких є занадто інформацій про український визвольний рух на чужині, зокрема про ЗП УГВР, УНРаду та матірню ОУН, повних вигадок і фальсифікацій, можна припустити, що саме мав Степан Бандера на меті. Може бути, що інформуючи цим шляхом ворога про ЗП УГВР та його виссані з пальця "зв'язки з американськими чинниками", він намагався в такий спосіб звести рахунки з цим середовищем українських інтелектуалів. Може в очах ворога він хотів скомпromетувати не лише українську визвольну справу, але й її добрих друзів? Може бути. За всяк час, цілком ясно, що своїми інформаційними листами ворогові він завдав великої шкоди українському визвольному рухові. Треба також думати, що сам Степан Бандера намісць мати, страху за своє середовище, бо пересилав ворогові стільки інформацій про інші українські визвольні інституції на чужині, що її не могли зібрати навіть домілька кваліфікованих агентів. Але досить. Немає сенсу далі коментувати цей збірник. Сподіємось, що кожен, хто докладно прочитав листи С.Бандери, сам собі зробить висновки. Просимо врахувати, що з чисто технічних причин подати принаймі якусь половину листів Бандери та інших провідників ЗЧ до "героїв підлілля" практично не можливо.

Слава Україні!

Слава Героям, які полягли завдяки ворогій діяльності
Проводу ЗЧ!

Голові і Членам Проводу ОУН на Українських Землях

Слава Україні!

Дорогий Друзе Леміш! Дорогі Друзі!

З цього листі подаю тільки деякі доповнення до попереднього. За такий короткий час ситуація мало в чому змінилася.

ЗЧ ОУН в теперішній ситуації не можуть виконати належно тих зовнішньо-політичних завдань, які могла б сповнити належно поставлена зовнішня репрезентація визвольного фронту. Всі, хто цікавиться ближче нашими справами, знають добре, що ОУН є організатором, керівником і головою діючою силою сучасних визвольних змагань. Рівноз загально відомо, що ЗЧ ОУН це єдина діюча закордоном самостійницька сила, нерозривно зв'язана з революційним рухом в Україні, що вона диспонує найкращими, дієспосібними зорганізованими кадрами закордоном та має підтримку подавляючої частини політичної еміграції. І коли йде про силу, про акції закордоном - то позиції ЗЧ ОУН є безспірні. Тех цілу зовнішньо-політичну діяльність по лінії інформації, пропаганди, видавництва, широких акцій і нав'язування зв'язків з різними чужинцями чинниками - ЗЧ ОУН ведуть і далше можуть провадити без політично-структуральних труднощів. Натомість вони мають зв'язані руки і не мають належного титулу в розгортанні властивої дипломатичної роботи, які може вести тільки один чинник, що має характер державно-репрезентативного органу. Нормально - це повинно робити Закордонне Представництво УГВР, але таке, щоби воно повністю спиралося на ЗЧ ОУН, щоби члени Орг. були там моторами а рівночасно, щоби воно мало оперття в цілій політичній еміграції, щоби в ньому були заступлені тех інші політичні середовища, які стоять на засадах визвольної боротьби.

У зовнішньо-політичній роботі маємо ще до діла з Національною Радою, яка виступає як єдиний правний керівний і репрезентативний орган української державности і визвольних змагань, яка покликана на те, що в ній об'єднується, її визнає і підтримує "більшість політ. партій". Але кожному відомо, що за тов фасадом порожньо, що Нац. Рада не має жодного відношення до реальної боротьби і діючих в Україні організованих сил, та що й на

еміграції за нею стоїть дуже мала частина громадянства. Отже жодної поважнішої позитивної ролі вона відіграти не може. Але зате може багато шкодити, не тільки своєю роботою направленою проти політичних заходів визвольного фронту, але й самим своїм існуванням. Іменно через те, що всі ті діючі на міжнародньому чині сили, які зацікавлені у підірванні закордонної роботи револ. визвольного фронту, використовують наявність Національної Ради і ніби-то піддержують її, вказують на неї, як на справжнього репрезентанта України.

Сердечні мої друзі! Вітаю Вас з цього серця від устх друзів закордоном і від себе, бокою Вашою багато сил, гарту і найкращих успіхів у Вашій великій і святий боротьбі за волю України. Хай Провидіння Господнє крипить Вас, провадить Вас по добрих і правильних шлях, охороняє Вас від ворога і хей пожеже Вам добре заслужену перемогу. Брати-Друзі Мої! Вохрітесть і витривайте! Україна прославить Ваші змагання на війні, зраду - в ріді!

Героям Слава!

Д., 27 червня 1951.

Судивсь обрешу біг і хитрощі занадто. С. Тарнавський
мста. тому в похвалі мого був усебі рідний. С. Т.

Постій, жовтень 1951.

Прогодові Організації Українських Націоналістів на Українських Землях.

Слава Україні!

Дорогий друже Леміш! Дорогі Друзі!

До положення української визвольної справи в політиці західних держав зараз і в перспективі війни.

Нічого радісного в тому відношенні не можна тепер відмітити. Натомість в політиці США виступають некорисні для нас прояви. Тото - гочасне ігнорування визвольних змагань України знаходило виправдує пояснення в тому, що західні держави ведуть дуже оглядну політику супроти СССР і не хочуть заторкувати цього найдроздивішого питання. Тепер це вже не актуальне. США вже ведуть досить гостру пропагандивну кампанію проти більшевизму і в тому не накладають собі жодної такої повздержливости перед найбільчшими для більшевизмської системи й імперіалістичної експансії питання. Що-більше в рамках підготовки до політичної офензиви проти СССР американські чинники дуже сильно і цілком нескрито форсують мобілізування й гарячкову активність російських зілоімперіалістичних кругів. Керенський дістав великі фінансові засоби й всесторонню американську поміч у розгортанні досить маніфестованої акції. Все це робиться не в національно-російських, але в російсько-імперіалістичних ряцях. Штучно вимується як важливий політичний фактор "Совет Освобождения Народов Расаї" з Керенським на чолі. Ідуть вперті намагання постави його в роль репрезентанта й керівника всіх визвольних, протибільшевицьких змагань, підвести під таку московську імперіалістичну шапку протибільшевицькі боротьбу всіх народів включно з Україною, та надати їм всім характер тільки-протидержавної боротьби, за усунення більшевизмської системи, в плані збереження імперії, тільки з дещо вільнішим федеративним пов'язанням інших країн з Московщиною. Ідуть старання підвести під російську руку якісь українські політичні групи, а коли це не вдається на чергу приходять штучне фабрикування "українських партій і репрезентантів" з темних, продажних тинів. Все це робить не тільки Керенський й інші москалі за американськи

грові, за їх всебічною допомогою й благословенням. Але й самі американські чинники ангажуються в це досить виразно. Американська преса стоить до послуг і роздуває цілу шопку як дуже важливе явище. Це вже проявляється виразно ставка американської політики на карту російського білого імперіялізму. І як досі це не є одна з численніших ставок, а єдина, монополярна, коли йде про народи що входять в склад ССРСР. Українська визвольна справа, як тех інших народів в аналогічній ситуації не має місця в американській політиці як окрема проблема, в засадничому, політичному значінні. Все має знова йти в російський котлолок.

Бластивими моторами й захистниками фатальної проросійської тенденції в американській політиці є укрите сили позанаціонального характеру, які проникають і в значній мірі опановують американську політику й інструменти формування публічної opinio, головню пресу, а які не дбають про дійсну рацію США, тільки про свої інтереси. Це сили, які мають на меті опанувати центральні системи всіх держав, проникати диття всіх народів, керувати, використовувати, які грають політикою й інтересами осотаних народів, та не дивлячись на діючі міжнаціональні відношення ведуть свою укартовану на позанаціональній площині роботу. Це різні мації інтернаціонального характеру, які послугують передусім грошем і на тому спірають свою силу, але так само використовують інші існуючі всередині багатьох держав спеціальні спільноти, передусім світове видівство, що до речі є використовуваним чинником на послугах мафій, а не користарчим. В Америці ті невидні сили оволоділи політикою, господарством, пресою, радієм - сильніше, ніж денембудь. З природи речі вони мусять діяти укрите і всю свою роботу наскувати нібито американською державною рацією. Коли їх дія надто явно проявиться як розбіжна з американськими ідеями й інтересами, тоді вони старанніше укриваються, підправляють свою політику під смак публічної opinio.

Питання - чому якісь сили діючі в американській політиці мають так сяльно форсувати проросійську концепцію та з такою ворожістю ставитись до української справи? Відповідь,

крім інших можливих впливів, проста - вони попирають такі справи, якими вони можуть керувати через своїх людей там в середині і з яких вони потім зможуть тягнути користи. Натомість вони стараються перешкодити, поборювати встановлення в якогось народу такого державно-політичного й суспільного стану, в якому кермує національна рація даного народу, а вони, укрите інтернаціональні сили не мають змоги заходити в свої руки керівні й ключеві позиції. Біла російська імперіялістична акція закордоном опанована власне тими силами. Це видно навіть назовні досить виразно: велике число московських хидів, які є на еміграції беруть участь і займають керівні, впливові пости в тому ж російському русі. Вони роблять московські концепції й акції скрізь погоді, відчиняють їй двері, і роздувають її в услужливій їм пресі, роблять розголос, щоби російську оревтацію, концепцію тільки зміни режиму, а збереження російської імперії - накинути публічній opinio Америки. Натомість українська справа противна їм вже через протиставлення, до "їхньої" - російської, а ще більше через те, що є на недоступна для їхніх впливів. Вправді ті мації мають своїх ставленників тех в українському політичному житті.

Коли йде про визначення нашого відношення до американської політики, чи взагалі політики якоїсь іншої держави в нашій справі, то мусимо узгляднювати передусім фактичний стан, ставлячи на другому плані питання про мотиви, пружини й т.п. Отже як в американській політичній дії вже досить одверто форсується російську протирежимну концепцію і відповідну акцію, а наші цілі ігноруються - то мусимо це прийняти як головний чинник для визначення нашого становища. Воно мусить бути негативне до такого стану, щоб таку негативну поставу одверто і з притиском виявляти. На практиці справа виходить не така проста. Бо таке нехтування з американського боку відноситься тільки до наших цілей, досамостійности наших змагань. Натомість сама боротьба, як дія, що підриває сили й позиції большевиків трактується американцями цілком інакше. Вони її не тільки не заперечують, не ігнорують, але хотіли б її використати, з нею співдіяти, а навіть їй допомогти, але тільки технічно, а не політично. І по тій лінії мав би йти дальший розвиток - практично-технічна співдія з нашим боротьбом, як з дією деструктивною супроти большевизму,

без визначення становища США до цілей нашої боротьби, без якогось зобов'язуючого політичного договору і без відповідної політичної підтримки нашої самостійницькій політиці.

Контакти для чисто технічної співпраці, чи взаїмовиміни послуг, без засадничого політичного узгодження й зговорення, можуть мати місце як тимчасове відношення окремих відділів тільки в такій ситуації, доки політика даної держави ще не увійшла в ту стадію, щоби декларуватися в тих питаннях, але по суті йде по сприятливій для наших цілей лінії і не робить нічого такого, щоби їм противилось.

Фактичний стан з американського боку докладніше пізнає-те з преси. Коротко - він виглядає так: Попередньо згадана акція Керенського, створення "Сов'єта Освобоження Народів Росії" ведеться за великі американські гроші, при всесторонній явній підтримці ам. чинників. Американці створили спеціальний фонд "Вільна Росія". Довкола цілої акції роблять великий шум. В українській справі цілком глухо. З різних енуціяцій півофіціальних виходить виразно, що амер. політика ставить на російську концепцію, що Україну й інші народи вважає неподільною єдністю з Росією. З америк. боку йдуть намагання зтягнути українців до російської акції, щоби Керенський мав на показ. Як не вдається зтягнути існуючі, хоча б паперові групи, то за амер. гроші творяться штучні новотвори. Так само йде американський натиск на репрезентантів різних націй в АБН, щоби їх звідтам відтягнути і вихати до Сов'єта Керенського. Дальші факти - українців в США, не тільки горожан, але й новоприбулих, що ще не мають громадянства, беруть обов'язково до амер. армії і нема жодної мови ані познати, щоби їх трактували інакше, що мають творити окремі частини. В зах. Німеччині, в окуп. амер. зоні вербують українців, як й інших чужинців до служби в амер. чужинецькій вій. частині. /з перспективою набутти ам. громадянство, звичайна служба чуж. легіонова/. В тій вербунковій акції активну службу виконують люди з опозиції, як заявив Крикський "хіба приватно". Відношення Ангійців до нашої справи, зокрема з військового погляду дуже важне через те, що там є найважливіший кадр наших військових людей, ціла б. дивізія, з армії Андерса/куди попали

з СССР/ й інші. В ряцях неофіційного, практичного політичного ставлення є прихильне й коректне відношення до нашого руху. Ангійці респектують той стан, що наші впливи мають подавляючу перевагу серед українців у В. Британії і що ціле тамошнє життя є під нашою кермою. Нема з їх боку жодних спроб мішатися, форсувати своїх ставленників і т.п. Туди хотіла переїхати Нац. Рада - дістали відмову.

В політиці Франції є чи не найбільше зрозуміння і найкраще ставлення до української визвольної справи. Є пороблені вступні кроки і деякі запевнення, що французський уряд у відповідний час офіційно задекларує визнання і підтримку української справи, та буде трактувати нас як союзників на підставі відповідного політ. договору. В тому напрямі вже йдуть приготування. Франц. чинники

ставляться дуже прихильно до нашої акції в організуванні робітничого руху. Відношення до укр. організованого життя там краще ніж в. пр. до поляків, не кажучи про москалів. До акції Керенського французька преса поставилась неприхильно, так само радіо, ставлячи йому закид, що змагає до дальшого поневолення України й інших неросійських народів, а Франція визнає їхне право на самостійність. Пороблені заходи й заяви дають підставу сподіватись, що мабуть з французами буде найлегше улаштувати військової справи згідно з нашими плянами і потребами.

Урядові круги Зах. Німеччини ведуть політику достроєну до американської. Відколи американці явно форсують російську акцію вони теж ідуть по тій лінії. Треба рахуватись, що з більшим політичним усамостійненням Німеччини і творенням німецького війська до голосу дійдуть круги, що хочуть вести більш самостійну політику. З німцями не буде трудно домовитись у таких справах, які нашим плянам потрібні з огляду на положення Німеччини й сподіваний розвиток воєнних подій. З тим же є час.

До внутрішнього стану за кордоном. Цей стан за останній рік стався невідповідально-катастрофальний через те, що немає одного відповідального авторитетного чинника, який би мав дані і змогу належно провадити українську самостійницьку політику. Зайво писати, що Укр. Нац. Рада в такій ролі нв. підходить тепер під увагу, ані в українському житті, ані зовнішній світ не вважає її за спосібну до того. Вона стала фактично міжпартійним ко-

фактор супроти ССРСР, а наші цілі ігнорують. При тому ЗП УГВР сидить тихо і далі вдержує таке саме відношення з амер. чинниками, на підрядному поземі. Американці вербують українців до себе на вій. службу, і в вербунковій акції платно працюють члени Місії УПА.

Так довше не може йти, бо тут іде про незалежність української політики від нікого! Можуть бути різні контакти й відношення, для практичних конечностей. Але для всього є і в нас відповідні чинники. Не може бути так, щоби Ген. Секретар Зовн. Справ і Голова ЗП і Секретар ЗП мали персональне відношення до чужинних розвідочних чинників і щоби на тому кінчилась їх закордонна робота. Не може ЗП УГВР бути обмежене до роботи тільки на одному, амер. відтинку, не може бути узалежене, не може мати тою залежністю зв'язаних уст, а мусить вести політику так, як вимагає наша нація. Нема такої ситуації, щоби ми могли ставити визвольну політику на американську карту, коли амер. політика нашу справу-під політичним оглядом ігнорує. Це все може бути оден з секторі зовн. роботи, але при таких ставленнях мусять це робити відставлені до того люди, а не найголовніші репрезентанти. Ціле ЗП УГВР і головні особи, що репрезентують УГВР на зовні не сміють в жоден спосіб бути персонально зв'язані чи узалежені від будь-якої держави, що з нею маємо під політ. оглядом до діла. Попередньо, до Вашого рішення з минулої осені ЗП після розриву з ЗЧ ОУН діяло на неправній базі. Становище Проводу на УЗ все це залегалізувало, санкціонувало роботу ЗП й цілої опозиції, ПУН на УЗ взяв їх під свою зверхність отже і на свою відповідальність.

Не буду, бо не могу більше писати про те. Знайте одне опозиція - ЗП станули достоменно на такий шлях, попали в таке становище, як колись мельниківці супроти німців. Ні вкун - ні в двері. Залитаєте себе - як то можливо, ми з тих людей знаємо?! Так. А багатьох мельниківців Ви знали, як були добрими націоналістами, боевиками, стояли під шибеницями, а потім пішли куди, що робили з німцями? Була перла, тай ся стерла.

Люде, і людські спільности є такі, як є, а не як колись були. А є такі дороги в пропасть, що схилок малий, крок за крочком, а потім нема вороття.

Будьте сміливі, незломні - Вали для познаних, а Веса Правда Вечна!
Вітаю Вас Усіх, Усіх Други Єдині за всіх, до тут - все слів не маю, Все
серце доскаже

Слава Україні, Героям Слава!

П., 7 жовтня 1951.

Іван Боніменко
Прому не маю далі промовляти
з. Жеміхалі.

Постій, квітень 1952.

Проводів ОУН на Українських Землях

Слава Україні!

Дорогий Друже Ленін!

Дорогі Друзі!

В цьому листі не буду повторяти об'ємніших з'ясування, які я подав в минулорічних письмах до різних питань, оскільки ці на- світлення не втратили актуальності, тільки докину ряд доповнень.

Найважливішою справою закордоном для цілого визвольного-рево- люційного руху є ліквідація того стану, що після розколу "опо- зиції" та конфлікту між ЗП УГВР і ЗЧ ОУН, а ще більше від пів- тора року, закордоном існують дві політичні лінії, дві акції, проводжувані в імені одного руху, не-то-до нескординовано, але часом принципово суперечно. В цій справі я писав Вам уже бага- то і тепер подам це тільки найсуттєвіше. Ваше становище й апеля- не нав бажаного позитивного наслідку, через брак доброї волі. Ви закликали до повного поєднання, а практичні внесення, зокре- ма відносно розмежування компетенцій між ЗП і ЗЧ мали допомог- ти налагодженню відносин. Тимчасом наслідок був протилежний, ніх Ви задумали. Докладніше побачите з деяких матеріалів. Головна при- чина ця, що "опозиція" й ЗП, діставши від Проводу на УЗ таке по- твердження повноважень і мандатів, підпорядкування тільки Краєві, що на практиці зводиться до цілком свободної руки і зноги вести свої діла цілком безконтрольно, бо ж контролю з бо- ку Проводу на УЗ - це постановка цілком теоретична, - не хотіла взагалі поважно поладнати справу. Для цього не мала реальної потреби, а будши маленьким, замкненим в собі гуртком, воліла залишитись в такій позиції з великими компетенціями і без то- го, щоб з рамені Організації хтось мав вгляд у їх роботу й політику. Поладнання конфлікту на підставі становища Проводу на УЗ "опозиція" зводила до двох головних постулатів, від яких узалежували поладнання всего іншого, і від яких ніяк не хоті- ла відступити. По-перше - ЗП має саме, без участі ЗЧ провадити всю властиву закордонну політичну роботу - зовнішню й внутрі- шню політику, репрезентацію цілого визвольного руху. ЗЧ при тому має сповняти завдання виконавчого апарату й організу-

вання кадрів, до того зводиться їх співпраця в цілій діяльності ЗП, а у встановлюванні напрямних політики й роботи не мають голосу. Друга вимога така, що у твореному Закордонному Центрі Проводу ОУН "опозиція" має мати більшість - чотири на три - і таким чином диктувати у всьому Проводі ЗЧ. На ділі це мало бути перебрання "опозицією" проводу закордоном і в консеквен- ції ліквідація широко розбудованої роботи ЗЧ, що виразно за- повідалось. Тільки на таких умовах хотіли говорити про полад- нання конфлікту, хоч відносно ЗП згодом взагалі виминали ви- рішення. Був ряд зустрічей, переговорів, обміна письмами, але все зводилось до одного: за становищем край "опозиція" має у всему раціві і має перебрати керу. Якщо ні - то хай залишаєть- ся конфлікт неполаданий, аж поки край пришле ще гостріше стано- виче з засудженням ЗЧ і мене і з прямим дорученням для ЗП, чи пак "опозиції" взяти все в свої руки. - Не без значіння були впливи і втручання чужих, американських чинників, які у важли- віших моментах, коли важила справа конфлікту, доходили до го- лосу дуже виразно й різко і якими неодноразово люди з "опози- ції" мотивували своє поступування. Мотив цей такий: американці уважать мене і членів з Проводу ЗЧ за антидемократів і надто безкомпромісових в політиці, натомість "опозицію", її членів ува- жать за демократів і політично гнучких. З першими не будуть говорити, з другими - овшім. Отже - якщо хочемо мати з американ- цями добрі взаємини, то треба ставити на провідні пости відпо- відних, приємливих їм людей. Найкраще було б це робити і в ЗП і в ПЗЧ рівночасно, тоді ціла робота мала б значно більші можли- вості і полегші. Як ні, то принайменше треба, щоб ЗП через свою обсаду мало базаний, демократичний і політично-гнучкий харак- тер, дати йому політично-керівну роль і репрезентацію, а Органі- зація, з своєю репутацією, повинна заховатись в тінь, пришикнути, так само треба приховати відношення між ЗЧ і ЗП. - Що це озна- чає на мові політичних відносин, та яка роль заінтересованих осіб в утвердженні такої opinio - говорить саме за себе.

Продовж останнього року відносини між ЗП і ЗЧ ніби зла- гіднилися, коли дивитись поверховно, по тому, що діється публично. Немає таких, як попередньо, взаїмних атакувань, радше колєння шпильками. Одні других виминають і стараться оминати таких

ситуацій, де виходили б явні суперечності, чи конкуренція. Властиво склалось своєрідне розмежування сфер діяльності, але не за структуральним принципом, тільки порядком фактичного стану. ЗП свою роботу обмежує властиво до зв'язків з американськими чинниками і деяких чинностей, що з того випливають, даліше до видавання Сучасної України, час-до часу ведуть переговори з УНРадом і принагідні виступи. Це і так багато на скількість людей, яких мають, а коли у контактах з амер. позаятали зобов'язання, з яких не можуть вив'язатись, то різними способами вербують принагідних людей, з чого виникають потім клопоти. Властивої зовнішньо-політичної роботи, поза згаданим амер. відтинком, ЗП не веде, навіть не видає жодних періодичних річей чужомовних, прийнятні для американського світу і не збирається цього робити. ЗЧ ведуть нормально роботу на різних відтинках, в тому числі і зовнішньо-політичну працю - виданнями, інформаційною роботою, вдержуванням зв'язків та широкими акціями, як в чисто українському засягу, так і в ряцях АБН. При тому робота ЗЧ ведеться так, щоби не виникали конфлікти й колізії з ЗП, тобто не заперечуються компетенції ЗП і оминається того американського відтинку, на якому ЗП заангажоване, позатим, у відношенні до інших держав ЗП нічого не робить і не може бути колізій. Зрештою такий самий фактичний "нейтралітет", тобто брак стику в зовнішньо-політичній роботі, існує у відношенні до УНРади, тільки між нею і ЗП спалахують спори за "компетенції і суверенітет", але це спори теоретичні, виниклі з самих апетитів, а не за дієву політику. ЗП цього не може й не збирається робити, а так ліквідувати - було б невідповідальністю. Це неможливе. Навіть ненависники Організації це признають.

Існуюча різниця в політиці ЗЧ ОУН і ЗП УГВР відносно зовнішніх сил і акцій, передусім супроти американців, має zasadниче значіння, при тому не теоретично-декларативне, а дієве. Ця сама різниця існує відвернено, тобто у відношенні тих же сторонніх сил до обидвох інституцій - ЗП і ЗЧ. Даліше - дволинійність нашої закордонної політики виходить наявно в дії і становищах до подій, всім очевидною, не як пляновий розподіл, чи стосування двох тактик політичних, тільки як фактичне внутрішнє розбиття і нерішеність визвольного фронту в тій матерії, Це, з одного боку, в зовнішньо-політичному аспекті робить цілий

визвольний рух певним фактором, супроти якого чужий світ мусить ставитись з резервом, бо не знати котра політична лінія, котра сторона у нас переможе, кудю піде політика цілості, чи може буде постійно хитатись між обидвома напрямками. З другого боку таке роздвоєння пов'язане з втручуванням сторонніх чинників у внутрішні процеси руху. Чужинецькі чинники, які зацікавлені в тому, щоби цей рух внутрішньо формувався в бажаному їм напрямі та прийняв корисну для їх плянів політичну лінію, дістають можливість впливати на те через внутрішню інгеренцію. Вони вже не мусять трактувати нас як монолітну цілість, неподатливу на внутрішню пенетрацію, з якою відносини можуть укладатись тільки на основі однозгідності, чи розбіжності політичних цілей та інтересів обидвох сторін. Тепер намагаються впливати на стан і політику цілості трактуючи одну часть прихильно, помагачи їй взяти верх на те, щоби знищити, усунути від керми і впливу другу, невігідну, а у висліді не тільки скерувати цілий рух у бажаному напрямі, але передусім приборати його до рук, зв'язавши й узалежнивши від себе тих, які, завдяки такій чужій допомозі, мають взяти політичну керму в цілій закордонній часті руху, а даліше відповідно впливати на його головну часть, на Рідних Землях.

При тому особливе значіння має це, що таке вигравання наших внутрішніх розходжень чужими чинниками не є тільки наслідком конфлікту в ЗЧ ОУН, але одною з істотних причин його. Розвиток в тому напрямі був двосторонній, він має вже понад п'ятьлітню історію. Американські чинники, від самого початку зустрічі з нашим дієм на європейських теренах, повели многосторонні намагання втягнути Організацію, а ще більше наші кадри з поминенням самої Організації у своєрідну співпрацю в обсязі їхніх тодішніх зацікавленостей. Це намагання мало досить масовий характер. Чинники ЗДА шукали не партнерів політичних, а інструменту і людського матеріалу для використання у власних потребах.

Коли йде про американців, то було б помилково думати, що вони дійсно не хотіли "говорити" з Організацією. З їхнього боку все були старання про те, але все на площині неприемливій для нас. Це й були властиві причини, чому відповідні американські чинники "незлюбляди" ОУН, а зокрема ЗЧ. Тоді пішли в рух різні шикани, погрози і клеймовання антидемократизмом і т.п. - Але рівночасно в

можна притягнути тех потрібні сили для запланованих акцій. Це, на практиці, веде до узалежнення від даного чужого чинника. Але наслідки такої постановки не мусіли б зразу показатись цілком фатальними, якщо б вона спіралась на дійсно поважне і прихильне для визвольної справи відношення з американського боку. Якщо б підставою була, бодай якоюсь мірою уфундована в американській політиці концепція державної самостійності України, а чинники, з якими ЗП пов'язувалось, щоб бодай мали за ціль і якісь можливості довести до реалізації проукраїнської концепції, самому ЗП допомогти стати дійсно поважним полутичним фактором та поставити відповідну, самостійницьку роботу.

Надобавок, ті самі американські чинники подібні зв'язки мають ще й з іншими, цілком неповажними українськими гуртками /пр.з Бульбою/, як рівно з дають деяку поміч у ставленні ніби науково-інформативної діяльності якраз такому середовищу, яке займає недуже певні позиції під національно-політичним оглядом. А все це разом, що американці роблять на українському відтинку, дуже малесеньке в порівнянні з їхнім вкладом, а передусім з політичною підтримкою для московської, ворожої до нас, акції. - В такому становищі ролі ЗП в українському політичному житті виходить не-то-що мізеренькою, але, що найгірше, з погляду політичної самостійності й чистоти, досить сумнівною. Ані сподіваної поваги й репутації, ані серйозної політичної позиції, осягів і можливостей супроти американців, ані сили й значення в українському житті на еміграції. Зате поганенька слава узалежнюючого відношення з американцями в неполітичній площині.

В такій позиції ЗП УГВР не могло мати ані потрібної свободи й ініціативи, ані добитись успіхів у відношенні до американців.

А того всего не було від початку розколу, коли "опозиція" поставила все на американську карту, ах по-сьогодні. Щоб вдержатись на поверхні політичного життя закордоном, щоб могли показатись політичними успіхами, а що найважливіше, щоб могли в чомусь реалізувати з ЗЧ, переліцитувати їх в досягненнях і у своїй необхідності перед краєм, "опозиція" - ЗП пішли в газард в американській загрі, в яку їх хитро втягнуто великими перспективами саме в такий час і в такий спосіб, що це перерішили про розрив, а не

розв'язання конфлікту, після II Конференції ЗЧ. Люди з ЗП пішли на агентурне відношення, запродались американцям, пігнались тільки за власними амбіціями, без серйозних патріотичних цілей і мотивів. Вони не хотіли поставити взаємини з американцями якнайкраще для визвольної справи, під оглядом престижевим, політичним і практично-технічним не хотіли здобути якнайбільше для самої справи.

Навіть бажання "викінчити" ЗЧ, підсилені емотивними моментами, були в більшості спрямовані на позитивний спосіб діяння, щоб побити "противника" великими досягненнями для визвольного руху, здобуттям таких політичних і практичних можливостей, які самі перерішувуть шанси на провідництво і кладуть суперників на лопатки. /Для ілюстрації великодушності - Е.В. переказував мені обіцянку старатись про мое звільнення, якщо американці мене заарештують, що він-тех "обіцявав".

Вірний момент зв'язування ЗП з американськими чинниками мав місце у найневідповіднішій для того ситуації, тоді, коли позиція його була найслабшою - після розриву з ЗЧ ОУН. Хто закладає якусь спілку з чужим партнером у критичній для себе ситуації, про, що друга сторона добре поінформована, той силов об'єктивного положення є трактований не як поважний спільник, а як "конкурентна маса на ліцитації" до дешевого куплення. Як чужий чинник помагає в критичній ситуації стати на ноги тому, супроти кого передтими виказав цілком не-альтруїстичне наставлення, то значить - робить це з вирахуванням, щоб його добре використати. Це елементарні речі в політиці і взаєминах між чужими. ЗП не силко цього не узгляднювати і не повинно було зв'язуватись в такий ситуації, коли його шанси, як партнера, були найслабші.

Буває не раз і так, що хтось, опершись на сторонню допомогу, здобуває і закріплює своє становище в політичному житті свого народу, а опісля потрапляє повністю незалежнитись від тих чужих сил, які допомогли йому здобути владу, маючи на меті узалежнення його від себе на-далі.

Важко Вам незомних сил, добрих успіхів з моєю Великою благословення
Вітаю найсердечніше Вас Усіх Други-Враття. - Герман Слава *Г. Слава*

Постій, квітень 1952 .
Проводіві ОУН на Українських Землях.

Слава Україні!

Дорогий Друже Леміш!

Дорогі Друзі!

В цьому листі не буду повторити обширніших з'ясувань, які я подав в минулорічних листах до різних питань, оскільки ці наświetлення не втратили актуальності, тільки докину ряд доповнень.

За останній рік було кілька спроб довести до порозуміння між ЗЧ і ЗП. Всі вони вривались безвипливно. Тепер знова розпочались розмови на-новов. Може цим разом будуть успішніші, принайменше є деякі позначки на це. Щоправда, краєчі вигляди походять не так з внутрішніх мотивів, з уговання пристрастей, застанови і приверненого почуття відповідальності, як більше під впливом політичної кон'юнктури, властиво декон'юнктури, створюється для ЗП примусова ситуація, яка робить "опозицію" схильнішою шукати порозуміння з Організацією. Завела ставка на те, що ЗП має найміцніші шанси в американці і що розрив з ЗЧ ОУН, добре трактований тими американськими колами, з якими воно мало контакти, радше допоможе, ніж перешкодить йому робити з американцями політику. Як я вже попередньо вказував, це був один з найсильніших мотивів поступування "опозиції" в конфлікті з ЗЧ ОУН. Він не послаб і тоді, коли американська політика взяла виразний курс на проросійську орієнтацію, ставлячи справу російської імперії в аспекті повалення большевизму і ведучи з москвськими еміграційними імперіалістами загрозу в такій політичній площині, спихаючи справу визвольних змагань України й інших народів спихаючи до ролі тільки протирекіміної боротьби. Це була загальна декон'юнктура цілої української визвольної справи в американській політиці. ЗП потішалось ще тим, що в ній воно має цю найміцнішу позицію, бо хоча американці не говорять з ним у відповідній, політичній площині так, як з москалями, зате в справах практичної природи йдуть з ним далі, ніж з іншими українськими чинниками. Отже це мало б бути завдатком на монополію, чи бодай найміцніше становище ЗП у відповідних політичних взаєминах з США, коли в їх політиці прийде пригода для української справи кон'юнктура. Ці комбінації тепер показуються фальшивими.

Це все з мого боку. Його виславо тоді (і тепер) змінює але з'являється з тим допитом не діяти.

Передайте його тим людям, які бачать в нас зле користь.

Продуцентів місце втекти мене, змолвимо бубон. Б з мого, перше був розумі окремо тесним мислом. Тоді чого не писали, бо релігій розумі вже не мають такої абстрактності.

Р. Боніма

4 квітня 1953.

Слава Україні!

Дорогий Друже Усмій!

Перш усього хочу висловити Вам найвище признання і подяку за добре виконання так важного і дуже важкого завдання.

Вислав обирного листа до У22 і прошу, щоб дав його Вам про тати. З нього побачите, як далі стоять деякі справи. Тут вже не б, ду всего повторяти. На загал не багато змінилося від торічного ста- ну.

Справа з "опозицією" знова в тракті переговорів. Кабуть цим разом є більші вигляди на якесь поладнання, головню тому, що вони знайшлись в дуже скрутному політичному положенні. Їх "приятелі" з одного боку тиснуть на них щораз більше, вимагаючи практичного вив'язування з обіцянок, чого вони не можуть робити. А рівночасно американська політика щораз виразніше й активно йде по лінії проросійській і намагається пхнути й українців, та інших даннопоневолених москвою на нову власовщину. ЗП до такої політики вже цілком не підходить, тож американці починають звертатись до УНРади, може її владсть- ся перетягнути на таку строгу, або бодай якусь її частину.

Кінчаючи листа, передаю Вам сердечні побажання много сил, витривалости, частя революціонера-борця та найкращих успіхів на Вашому важкому шляху виконання відповідального обов'язку в боротьбі за волю Батьківщини. Передайте такі побажання і сердечний дружній привіт усім Дружам, що так мужньо й незламно несуть вже стільки дит весь тягар сталіної визвольної боротьби. Ми усі з Вами цілою душею і серцем, тривогою й надією, а передусім вірою, бо знаємо як Ви.

Вітаю Вас найсердечніше - Героюм Слава!

Травень, 52.

Р. Боніма

Проводі ОУН на Українських Землях.

Слава Україні!

Дорогий Духе Леміші Лореті Дузі!

В попередніх своїх листах я досить обширно представив Вам той шлях, по якому йде т.зв. опозиція і створюваний її дієр стан. Тепер він дійшов до такого, що ніяк не можна довше ждати пасивно, ані не нає кодних надій, щоб ті люди завершили добровільно зі своїх мантиць. Вряту на найважливіші моменти. Зались діяти як зовнішньо-політичне представництво. ЗП УІРР фактично сталося політичною групою такого типу, як відоме УІР. Односторонні зв'язки з американськими чинниками не політичного характеру - це кожна зовнішньо-політична діяльність. Ніяких політично-інформаційних видань на чужих мовах, а зате газета в українській мові "Сучас-на Україна" - орган тини політичної партії.

Під дійсно-політичний орган "опозиція" йде на паску свого ідеолога І. Майстренка-Дабенка, який послідовно скеровує їх на позиції націонал-комунізму. Він надає напрямок в "Сучасній Україні" провадчи в ній свою ліній дещо замасковано, а різно-часно у своїй "Впереді" одверто викладає свої карти, що націонал-комунізм має тактикою мілітрії опанувати українську революцію. За настрєнкою Редет проломує, що ОУН так само, як всі українські політичні партії в групі, окрім гетьманців має соціалістичну програму, отже ціле "політичне зрїтання" європейського типу - немає основ.

"Опозиція" з ЗП УІРР зализило до духа в американську кішеню і відомі "шпегелі" і нема мови про їх усамоцінення. Навіть тепер, коли американці всіма способами форсуєть московських емі-нецілітців, ставлять негативно до концепції розчленування СРСР і до самостійницьких духів, розвивають їх методами внутріш-ніх лібералів і підкупства, щоб всі зарпатити до тільки-проти-рє-кімного, антиколоніальницького котлока під кермом лоскалів - на-віть при підом одвертому негуйванні наших цілей американцями, ЗП УІРР не дуже відсепарується від них, бо вже не може "ви-лізи з кішені".

Безкошечні переговори, як показується, не мають жодних вигл-дів на успіх. "Опозиція" трактує їх не як можливість стаяти зно-ва на здоровий власний грунт і ліквідувати наслідки своїх заплуд-ень, тільки бжує спосодів, щоб ЗП ОУН втягнути в те саме доло-го, запрятити до того самого роза і переставити на ті самі антина-ціоналістичні позиції.

Наступ чужих перихильних до українського націоналістичного духу сил зосереджується на тих провідних особах ОУН закордоном, які мають парку твердих і неподатливих на жодні зовнішні впливи, наліс-ки і приляни. "Опозиція" також б'є в ті самі точки.

Не все разом складається на те, що "опозиція" творить не-тільки організаційно розсереджений процес в акраюній часті виз-лейно-програмового обличчя і злісту визвольного духу, прищепле-ня йому соціалістичних, чи націонал-комуністичних концепцій, а в політичній площині ЗП УІРР, замість дати твердий безкомпро-місний самостійницький, незалежний політики, стало залежним від чужої, перихильної до українського визвольного духу сили. Тяжко провести різницю між залежністю в службово адміністративного характеру. Під тим оглядом "опозиція" стоїть в тій самій горі, як мейнкітв-ці напередодні німецько-болшевицької війни. Вони жоді тек поста-вили себе на карту будучого воєнного протинника СРСР, вбачили в німеччині союзника, бо х "інакше не могло б бути", сподївались від Літєра самостійності, хоч той говорив, що іше, помазали в німечці "шпегелі" і готувались з ним опанувати Україну. Ана-логія велика. Хоч Америка напевно не має власних ворожих планів супроти України так, як Літєр, але й не має прихильних до справи самостійності, а коли уальше охоче піддержувати московських інте-рїсїтїв, то дуже наїва різниця, готова повторитися нова лєнїнїна-да. Зваємо добре, який був дельний розвиток мейнкітвської політи-ки, хто кого перехитряв і використав.

Справа дійшла до останнього краю. Довше ніяк не сміє повозитися на живому організмі визвольно-революційного духу цей пістрях, що намагається його сточити. Зараз громадянства на емі-грації вже ніякше не очікує "опозиція" і опановане неє ЗП УІРР.

так само, як колись пізнався на мельниківцях. Моя відповідальність перед Організацією і перед народом заставляє мене з цілою рішучістю подбати про остаточне усунення цього все чужого, шкідника в нашому русі, так само, як в 1940 р. ми не допустили до того, щоби мельниківське болото похлонуло ОУН і її визвольну місю.

Важаю Вам Усім, найдорозшій Друж, зокрема Вам, Друже Дмитро найкращих успіхів, у цій Вашій незнидмій праці й боротьбі і вітаю сердечно від всіх друзів закордоном

Героям Слава!

Постій, 5. вересня 1952. р.

Олександр Тимощук

До Проводу Організації Українських Націоналістів на Українських Землях.

Слава Україні!

На чужині, вересень 1953.

Дорогі Друзі!

Пересилисмо вам від 4. Конференції ЗЧ ОУН вислови найвищого похвалу, гарячі привітання, бажання витривалості й сили, вислови віри у перемогу нашої Прави і зобов'язання Закордонних Частин ОУН перед визвольно-революційною боротьбою – помічені в книжечці „ІУ. Конференція ЗЧ ОУН“.

Провід ЗЧ ОУН пересилив вам від себе ці самі вислови гарячих дружніх почувань, сердечних побажань і віри, з якими звернулася ІУ. Конференція до всієї Воєнної України, зокрема до Вас, Дорогі Друзі – Члени Організації Українських Націоналістів на Українських Землях.

1. В залученні пересиливаемо згаданого про ІУ. Конференцію ЗЧ ОУН та книжечку „ІУ. Конференція ЗЧ ОУН“, в якій зібрані її постанови.
2. Провід ЗЧ ОУН одержав від Закордонного Представництва УГВР до відомо два документи наступного змісту:
Документ А.

„На чужині, 20 серпня 1953 р.“

УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА
ВИЗВОЛЬНА РАДА
Закордонне Представництво

До
Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів

Почасмо Вам до відомо текст документу з України від Президії та Генерального Секретаріату Української Головної Визвольної Ради:

„Генеральному Секретареві закордонних справ УГВР Миколи Лебедеву. Одним підтверджуємо мандат Вам і всього Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради репрезентувати за кордоном УГВР в край і весь український визвольний рух на землях.

Завдання Закордонного Представництва УГВР такі:

1. Репрезентувати за кордоном Українську Головну Визвольну Раду, Українську Повстанчу Армію, Українське Визвольне Підпілля та весь український визвольний рух на землях.
2. Проводити за кордоном політично-дипломатичну та інформаційну акцію по лінії визвольної боротьби українського народу.
3. Закордонному Представництву УГВР дається свобода рішення скористати з допомоги, її форми та розміру, і вишколю.

Закордонне Представництво УГВР є також найвидим керівним органом для всіх тих учасників УПА і підпілля, які опиняться за кордоном.

При Закордонному Представництві УГВР по лінії УПА діє Місія УПА.

Від імені Президії УГВР:

Голова Генерального Секретаріату УГВР:

/-/ М. І. Ісєвич

/-/ полк. В. Коваль.

Пункт 3. документу тасний і не підлягає поширенню та публікації. Текст документу без пункту 3. можна публікувати тільки за згодою Закордонного Представництва УГВР.

За Закордонне Представництво УГВР:

х-р Іван Ребет

о.др Іван Гриньок

Документ Б.

Українська Головна Визвольна Рада
Закордонне Представництво

На чухині, 20 серпня 1953 р.

Високоповажаному Панові
Степанові Вандеру

Закордонне Представництво Української Головної Визвольної Ради
є уповноважене Проводом Організації Українських Націоналістів на
Українських Землях познайомити Вас із текстом наступних докумен-
тів:

Провід Організації Українських Націоналістів на Українських
Землях стверджує, що Військо відійшло від постанов III Надзвичай-
ного Великого Збору ОУН, він ні формально, ні фактично не є Провід-
ником ОУН.

Провід сподівається, що Військо в гні'я цілості ОУН припинить
розкошіницькі акції і закличе до порядку Мирона.

Голова Проводу ОУН на Українських Землях
/-/ Я.Лемка."

Провід Організації Українських Націоналістів на Українських
Землях уповноважує Лева Ребета, Зенона Чаглу та Вийлиха тимчасово
перебрати керівництво Закордонними Частинами ОУН і реорганізува-
ти Закордонні Частини згідно з позиціями Проводу ОУН в Україні.

Голова Проводу ОУН на Українських Землях
/-/ П.Лемка."

За Закордонне Представництво

Української Головної Визвольної Ради:

/-/ д-р Лев Ребет

/-/ о.д-р Іван Гриньох "

Провід Закордонних Части Організації Українських Націоналістів очі-
кує від Проводу ОУН на Українських Землях повідомлення в цих справах
з точними висновокми, безпосередньо зв'язком Організації.

Тільки після того Провід ЗЧ ОУН зможе зайняти зобов'язане стано-
вище в тих справах. До цього часу подані тут становища до таких
проблем, які видвинено тільки у вигляді поданих документів - мають лише
улюбне значення. /

Окремо подано Вам інформацію про переговори з делегацією ЗЧ УГВР
в яких обговорено наведені документи.

3. Вийлихо уступив в серпні 1952 р. з посту Голови Проводу ОУН і пе-
редав її функції Голові Проводу ОУН на Українських Землях. Ствердження
в серпні 1953 р., що Вийлихо не є Провідником ОУН є безпродметне і зай-
ве.

4. Закордонні Частини Організації Українських Націоналістів не мали
нікої інтенції заперечувати, що в ОУН зобов'язують, до чому їх прави-
сильною зміни, постанови III. Надзвичайного Великого Збору ОУН враз з
поправками прийнятими Конференцією ОУН на Українських Землях в 1950.
році і підтвердили це своїми офіційними заявами.

У зв'язку з цим Провід ЗЧ ОУН вважає, що закид про втіху Вийлиха
від постанов III. НВЗ ОУН є необоснований.

5. Провід Закордонних Части Організації Українських Націоналістів
вважає висунутий закид про розкошіницьку шпіву в Україні за кривдний,
бо такої не було.

6. Провід ЗЧ ОУН, затривожений розходженнями в Краї, прохає Провід

ОУН на Українських Землях і Провід ОУН Львівського Краю зрешти все
можливе для збереження повної єдності.

7. Провід ОУН прохає Провідника Лемиха доцільно жертенність кадрів
Організації Українських Націоналістів Львівського Краю і своїм автори-
тетом сприятимос до нормалізації взаємини в Львівському Краї.

8. Провід ЗЧ ОУН апетве до Вио-ашика ЗЧ УГВР в Україні не робити за-
ходів по чині дискредитації Закордонних Части ОУН, що можуть створи-
вати атмосферу для дезорганізації кадрів у Краї.

9. Провід ЗЧ ОУН уважає др. Уоміха своїм представником до Проводу
ОУН на Українських Землях і прбонть Провід ОУН на УЗ також того уважа-
ти. Провід ЗЧ ОУН змочає хачь з того приходу, що др. Уоміх не був
при'нятий Головою Проводу ОУН на Українських Землях і тому не міг ви-
конати деяких йому доручень.

Друга Уоміха і зейч членів змочає з-за кордону в Краї зобов'язує
підна організації на підпорядкованість Проводові ОУН на Українських Зе-
млях.

10. Провід ЗЧ ОУН, зокрема Голова Проводу ЗЧ ОУН доручає др. Уоміхові
і звертається до Проводу ОУН Львівського Краю із закликом - репекту-
вати факт утупчення Степана Вандери з посту Голови Проводу ОУН і ви-
конування тих функцій Головою Проводу ОУН на Українських Землях.

Провід ЗЧ ОУН стоить на становищі, що виникання спорів з ОУН за
обладу посту Голови Проводу ОУН є для змочаєтної справи некорисним і
закликає ОУН на Українських Землях уникати спорів у ці' справі.

11. Для узгіднення інтпретатії правно-устросого стану в Організації
Українських Націоналістів, Провід ЗЧ ОУН звертається до Проводу ОУН
на УЗ з проханням, щоб він з'ясував своє становище в питанні правного
стану в ОУН, зокрема в справі Проводу Організації українських Націона-
лістів, від 1949 р. до сьогодні.

12. Закордонні Частини Організації Українських Націоналістів будуть за
всіх умов удержувати в'язки зв'язки з ОУН на Рідних Землях і звер-
таються до Проводу ОУН на Українських Землях з проханням передати всі
організаційні справи цим зв'язком.

13. Тому, що Проводові ОУН на Українських Землях передано справи кон-
флікту за кордоном до повоз'язуемого обидві оторони вирішення, Провід
ЗЧ ОУН при'має рішення Проводу ОУН на УЗ про уповноваження для трьох
названих ним осіб, як уповноваження їх до погодження справ кон-
флікту згідно з позиціями Проводу ОУН на Українських Землях, з'яова-
ними в "Становищі Проводу ОУН на Українських Землях до різних опірних
або актуальних питань за кордоном".

14. З огляду на те, що Провід ЗЧ ОУН покликаний ІУ Конференцією ЗЧ
ОУН, в'язки устросо-правний призовами, не може октати, чи переда-
ти своїх функцій інше, як тільки перед Конференцією ЗЧ ОУН, Провід ЗЧ
ОУН октич надзвичайну конференцію, передасть її своє уступлення і рі-
шення Проводу ОУН на УЗ про уповноваження трьох осіб тимчасово пере-
брати керівництво Закордонними Частинами ОУН і реорганізувати ЗЧ згі-
дно з позиціями Проводу ОУН на Українських Землях.

Провід ЗЧ ОУН пригадує, що крім Проводу ЗЧ ОУН мають ще старші Конфє-
ренцією ЗЧ ОУН такі органи: Голова Рада, Голова Контроля і Голова
Суду.

15. Провід ЗЧ ОУН пропонує, щоб три уповноважені Проводом ОУН на Укра-
їнських Землях озом зараз, до перед Конференцією, зайняли по-адман-
ня всіх конфліктних справ, згідно з "Становищем Проводу ОУН на
Українських Землях до різних опірних або актуальних питань за кордоном".

Цей механізм уповноважених трьом особам передасть ці завдання без
порушення правного і організаційного порядку в Закордонних Ча-

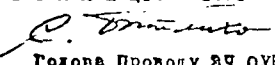
стках ООН, Провід ЗЧ ООН уповноважує їх до того тех від себе, приймаючи, до їхнім рішенням в поладуванні конфлікту підпорядкується ко Провід ЗЧ ООН, але так само члени поза системю ЗЧ ООН, встрома ті, що діють в Закордонному Представництві УВР.

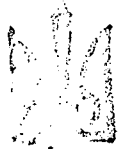
Діяльність трьох уповноважених в справі колегіювання конфлікту повинна довести до того, щоб проєктювана Надзвичайна Конференція Закордонних Частин ООН була спільною конференцією, з участю членів, які повернуться до Закордонних Частин ООН і маха підготовану остаточну розв'язку всіх конфліктювих справ.

16. Провід Закордонних Частин ООН, визнаючи зобов'язуєчю силу постанови III. Надзвичайного Великого Збору ООН і їх поправок, зроблених Конференцією ООН на Українських Землях в 1950. році, заявляє буде борювати націоналістичні ідейно-політичні позиції визвольного руху і діяти, щоб ця Організація Українських Націоналістів ішла правильним ідейно-політичним шляхом.

Героям Слава!

За Провід Закордонних Частин
Організації Українських Націоналістів

Голова Проводу ЗЧ ООН

ПОСТАНОВИ

УІ КОНФЕРЕНЦІЇ ЗАКОРДОННИХ ЧАСТИН СМІ
МІСЯЦЯ АСЯТЯ-ЖИТОВАДА 1968 року

/збірник документів/

Велес 1968 року

До наших рук потрапили деякі постанови XI Конференції ЗЧ ОУН, яке відбулася у жовтні-листопаді 1963 р. відразу на двох континентах - американському та європейському. Ці документи досі не бачили світу, бо керівники ЗЧ ОУН з невідомих причин не давали до публікації їх. Тому думаємо, що українському загалу у вільному світі буде надто цікаво познайомитися з ними, тим більше, що XI Конференція ЗЧ ОУН, як кажуть, подбала про те, щоб поглибити та поширити деякі напрямки своєї роботи щодо українських політичних організацій та громадських установ.

З В І Д О М Ъ Р Н Я

ПРО ШОСТУ КОНФЕРЕНЦІЮ З Ч О У Н

Шоста Конференція ЗЧ ОУН відбулася в двох частинах: наприкінці місяця жовтня 1963 на американському терені і місяць пізніше на європейському. Участь у Конференції взяли провідні лени організаційних клітин, які за останній період виказалися активною та відповідальною роботою. Вперше введено засідання пропорційного заступництва Теренів за класом. Учасник на 20 членів Організації. На американських нарадах брало участь 5 членів Проводу ЗЧ ОУН з Європи, на європейських нарадах було трьох представників з США і Канади. Конференційні наради на обидвох частинах тривали разом 6 днів. Праці Конференції відбулися на пленарних сесіях і в окремих Комісіях. Окремі Комісії проєкти резолюцій були відчитувані на пленарних нарадах і стали тоді правосильно обов'язувачими ухвалою, коли одержали значиму більшість голосів підсумованих з голосування на обидвох частинах Конференції.

Н О С Т А Н О В И

ВОСТОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЗАКОРДОННИХ ЧЛЕНІВ
ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАМІСНИХ НАРОДНОСТІВ

ПОЛОЖІНО-ПРОГРАМНА ЧАСТИНА

Визнаючи за повстання в історії великих народів і Конференція ЗЧ ОУН у справі Радянського Союзу українським націоналізмом, а. Крім цього, виступає, що:

1. Динаміку розвитку націоналістичного руху стимулює і його активність, твердість і свідомість позицій, до з яких входить і діє рух, та віра і твердість переконань борців на їх здійснення;

Націоналізм стимулює історичний процес наших днів, до якого головною характеристичною ознакою є тенденція ліквідації старих колоніальних імперій. Хвилі націоналізму coraz могутніше б'ють по російській колоніальній імперії - СРСР з його сателітами, що приведуть теж до неминучого падіння.

6. Не зважаючи на обставини революційної боротьби, що приводять до жертв не лиш бойовиків, але й інтелектуально-творчих сил, - необхідно упорядкувати і поглибити ідейні засади українського націоналізму. Необхідно підвищити чуйність до шкідливих для справи визволення ворожих намагань на ідеологічному фронті, розкривати підсудавця ворожих фальшивих ідеологічних тез, поборювати орієнтацію деяких українських кіл на компроміси з ворожою ідеологією і протиставитися твердженням про зайвість ідеології для визвольного-революційного руху.

Стверджуючи незмінність наших головних ідеологічних правд і програмових постулатів, 6. Конференція доручає Проводові подбати про упорядкування проблематики, зв'язаної з ідеологією українського націоналізму, за певною системою, з докладнішим устійненням ідеологічних понять, зокрема тих, які, в наслідок інтелектуального зростання руху, могли б викликати різницю інтерпретації.

ВНУТРІШНЬО-УКРАЇНСЬКА ПОЛІТИКА

1. Українська самостійницька еміграція у своїй діяльності в вільному світі має два головні завдання: активна протибольшевицька боротьба і всебічна діяльність за відновлення української Самостійної і Соборної Держави та втримування і розбудова бази українського визвольного руху на чужині.

2. Закордонні Частини ОУН постійно прагнуть до того, щоб ідейно-політичний зміст українського визвольного руху став змістом життя і діяльності всієї української еміграції, щоб ця еміграція стала виразником ідей визвольної боротьби на Рідних Землях, була живим речником української державницької ідеї і політики та гідно виконувала свої обов'язки супроти Воєнної України.

3. Це завдання ЗЧ ОУН зможуть виконати тоді, коли Частини ОУН будуть свідомі своїх обов'язків. Вони мають активно допомага-

2. український націоналізм, що ідейно стимулює революційно-визвольну дію українського народу, виступає з позицій його національно-питомої духовості. Під поняттям цієї духовості розуміємо такі світоглядні і етичні верстви, які притаманні тільки українському народові й відрізняють його від інших народів, зокрема від тих, котрі для своїх імперіалістичних цілей намагаються силою затерти ці різниці;

3. український націоналізм, що є неповторним українським явищем, звиняв провідну роль на сучасному етапі життя боротьби народу в наслідок різнородних історичних процесів, з головною тому, що він став висловом творчих тенденцій, зроджених з надр українського духа та з традицій і культури, витворених збірною волею нації, влібав у себе світлі елементи тисячолітньої історії народу, його славу минуле і віддзеркалює сучасне прагнення до волі і власноідомості нації.

4. Український націоналізм бореться за:

а/ знищення найпотворнішої колоніальної великодержави, московської імперії й за побудову національних держав вільних народів, в тому передусім держави українського народу з демократичним порядком та справедливим соціальним ладом;

б/ за здійснення і забезпечення свободи народам і людям;

в/ за ідеалістичний світогляд проти матеріалістичного та проти осквернення гідності людини, за фактичне забезпечення прав громадянства в українській державі;

г/ за християнські ідеали і суспільний лад, спертий на християнську мораль;

д/ за справедливий мир між народами світу, передумовою якого є усунення поневолення одних народів іншими, тобто за здійснення неподільної свободи в світі.

5. Численні народи Африки і Азії протягом останніх десяти років з колоніальних народів стали вільними, що розбудовують своє, ні від кого незалежне, життя за власним угодобанням. Уже хоч би цей факт, побіч інших, вимовно підтверджує тезу, що націоналізм є рушійною силою і основним фактором в цьому величезному процесі політичної перебудови цілого світу.

літика ЗЧ ОУН знайшла визнання серед широких кіл українського громадянства.

ЗАВДАННЯ ПО ЛІНІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ СЕРЕДОВИЩ

9. Для успішного ведення зовнішньої української політики існує об'єктивна потреба створення одного політичного центру, побудованого на засаді відношення сил.

Дотеперішні зусилля ЗЧ ОУН довести до створення такого центру не увінчалися успіхом з уваги на те, що партнери не хочуть відступити від засади паритетного заступництва.

10. Зменшення партійних пристрастей і послаблення активності деяких політичних середовищ створюють нові умови, завдяки яким ЗЧ ОУН повинні продовжувати старання по лінії створення спільного політичного центру, в якому керівну роль мали б брати лише сили, спроможні очолити революційно-визвольну справу.

ЗАВДАННЯ ПО ЛІНІЇ УКРАЇНСЬКИХ СУСПІЛЬНО-ГРОМАДСЬКИХ УСТАНОВ

11. Беручи до уваги ситуацію і величину та важливість завдань, що стоять перед українською нацією, ЗЧ ОУН мусить дбати також про збереження української духово-національної субстанції на чужині. Зберігаючи характер і Аір революційно-визвольної Організації та першочерговий обов'язок членства ОУН-провалятися на політичному відтинку, — ЗЧ ОУН трактуєть презд членів ОУН в суспільно-громадських і виловних установах як конечно потрібну, сприяють притягнення до тієї праці всіх конструктивних сил і фахових елементів з-поміж загалу громадськості, які стоять на засадах УССД.

12. Виходячи з засади, що ЗЧ ОУН повинні наповнювати своїми ідеями все політичне і громадське життя нації, співучасть членів ОУН в суспільно-громадських установах не повинна обмежитися лише до тих установ, що стоять на позиціях українського націоналізму. Тільки сильні і всьди присутні ЗЧ ОУН зможуть ідейно й концепційно успішно унапрямувати працю різних установ та організацій у бажаному для визвольної боротьби напрямі.

5.

ти визвольно-революційній боротьбі на Рідних Землях, ширити націоналістичні ідеї серед української еміграції, доколати них організувати громадянство, а в цілому світі змагатися за породогу ідеї державного визволення України.

4. Український визвольно-революційний рух під проводом ЗЧ ОУН організує і веде безкомпромісову боротьбу й політику проти імперіалістичної Москви на всіх теренах своєї дії, сизгавчи своєю ідеологією глибоко в надра української духовости, що дає українській людині на чужині відчуття рідного ґрунту. Звертаючись до історичного минулого української нації і героїзму української людини, український визвольно-революційний рух поборює намірания ворога прицепити українській еміграції тенденції декадентства, космополітизму, нілігізму й матеріалістичного світогляду.

5. Українські політичні середовища, згуртовані довкола УНРади, що свою діяльність узалежнюють від конъюнктури в міжнародній розгрі, щораз більше втрачають, з уваги на теперішню політику міжнародного співіснування, базу і цілеспрямованість у своїй політичній діяльності. УНРада, що сьогодні дозвє у своїому складі кожного чільного діяча Української Народної Республіки де факто стратила право рахувати себе урядом УНР та представником інтересів українського народу.

6. Середовища ЗН УГЕР, будучи у своєму існуванні цілком то узалежненим від чужосторонніх чинників, виступаючи за контакти з т.зв.УРСР, стало на шлях політичної диверсії, спрямованої проти головних засад загально-української визвольної політики і устійненого нею відношення до різних ворогів української державности. Фактично це середовище стало агентурою російсько-більшовицької імперії в українському визвольному русі.

7. В наслідок недооцінювання ваги організування власних сил, а спираючись виключно на т.зв. легалітет створених ними партій чи інституцій — з одного боку, й беручи до уваги брак доплыву молодих кадрів з другого боку, ці середовища стають неспроможними виконувати завдання політичного, згл.суспільно-громадського порядку.

8. Базована на правильних ідейно-програмових засадах і сперта на власні сили та їх резбудову, самостійницька по-

4.

17. 6. Конференція ЗГ ОУН стоїть на становищі, що на звільнених територіях українські суспільно-громадські установи повинні повести сконцентровану атаку на комуністично-настроні зламаних колишніх "прогресивістських" середовищ, як і на інші в минулому національно-свідомі середовища, які опанували сьогодні комуністична ідеологія, щоб цим очистити українську еміграцію на цих територіях від москвоцько-большевицьких впливів, згубних і ворожих як українській справі, так і тим національно-несвідомим українцям, що перебувають у полоні цих впливів.

18. Українські суспільно-громадські установи повинні уникнути внаслідок усіх проявів єдинодержавських, польовоїльських чи інших подібних тенденцій, твердо і рішуче підкреслювати, що українські установи та організації суспільно-громадського чи культурно-настоєвого характеру можуть співпрацювати з тими чужинськими юлами й установами, які визнають хоча б в принципі право української нації на самостійність.

19. 6. Конференція відзначає важливість поглиблення праці українських професійних організацій в країнах, де існують для цього можливості. Українське робітництво, зорганізоване в профспілках, уже здобуло важливий міжнародний форум, а зокрема доступ до таких міжнародних організацій, як Міжнародна Організація Праці, ЮНЕСКО, та різні європейські організації. Крім оборони матеріальних і національних інтересів свого членства, це відкриває можливість на тих форумах також зовнішньо-політичної й інформаційної роботи проти більшовизму на користь українській справі.

СПРАВИ ВІСНУКИ

ПОСТАНОВИ

Враховуючи увагу дої згадані ствердження 6. Конференція ЗГ ОУН з метою свідомого охорони українського визвольного руху, окремих провідних людей та для добра української справи вважає, що необхідно:

7.

13. Свої великі завдання суспільно-громадські установи зможуть виконати лише тоді, коли свою діяльність поєднують із вимогами боротьби української нації за державність, підсиллятимуть ідеями цієї боротьби духовно-моральні сили членства, а своє існування трактуватимуть як доповнення до тих формацій українського визвольно-революційного руху, які займаються організуванням і керівництвом фактичної боротьби та розширюванням її ідейно-політичних засад.

14. Конференція ЗГ ОУН вважає, що кожний українець та українка повинні брати активну участь в праці українських установ та організацій. Поки Україна не звільниться з неволі, жодні українці на чужині, без уваги на вік, стать, соціальне походження чи стан, не мають морального права заперечувати діяти в речах українських організацій для національних інтересів української нації. Це тим більш важливо сьогодні, бо українська еміграція у вільному світі становить собою заїжджу боротьби і в це пору єдиного галузковий народу, що може вільно й ясно, хоча в обмежених формах, плекати і розвивати українську вільну науку, культуру, політичну й громадську думку.

15. Відмінність умов життя української еміграції на різних континентах її населення примушує діяти так суспільно-громадські установи по-різному розв'язувати питання і проблеми їхньої діяльності. 6. Конференція ЗГ ОУН вказує на потребу координації і обміну досвідом між тими суспільно-громадськими центрами.

16. Існування в окремих країнах двох або більше суспільно-громадських центрів 6. Конференція ЗГ ОУН вважає за шкідливе явище. Все суспільно-громадське життя, культурно-освітня діяльність, співробітство і т.п. повинні концентрувати в одних центральних суспільно-громадських установах на окремих територіях, а їхні завдання повинні виконувати заміст та заступництво для звичайних організаційних інтересів української нації перед розподілом цих країн, де вони діють, комунізму і окрім іншого навіювання свідомості загальної української, розгортання та усталення нашої культурно-освітньої і національної діяльності, ретрансляції національних традицій то і т.д.

8.

рації, підпорядковуватися беззастережно всім інструкціям, вказівкам та наказам Служби Безпеки, коли йдеться чи про їхню особисту, чи загальну безпеку Організації.

8. Запропонувати Координаційному Центрові антибольшевицької боротьби АБН, який також останнім часом став об'єктом посиленого наступу большевицької агентури, тісну співпрацю зі Службою Безпеки для поборовання всіх спроб КГБ послабити акції АБН з-зовні і зсередини з допомогою різних диверсійно-розкладових актів, послаблення і порізнення національних представництв. Особливу увагу при цьому звернути на розкриття комуністичної агентури в національних представництвах.

9. Зобов'язати Теренові Проводи ЗЧ ОУН, а зокрема Теренових Референтів СБ, регулярно звітувати, згідно з інструкціями, про стан безпеки Організації на їхніх Теренах та про інші справи з їхнього ресорту.

10. Зобов'язати Теренові Проводи ЗЧ ОУН та зокрема Теренових Референтів СБ в Канаді і США розгорнути якнайбільш поширену освітлювачу акцію членства та проводів т.зв. прогресивних українських організацій та т.зв. націоналістичних середовищ, які відстоюють за контакти з підмосковською Україною в їхніх країнах. Використання цього принесло б великі користи в розгорненні роботи ЗЧ ОУН серед української еміграції.

ПОСТАНОВИ В СПРАВАХ МОЛОДІ

І. СТВЕРДЖЕННЯ

6. Конференція ЗЧ ОУН, ґрунтовно розглянувши проблеми молоді, прийняла такі ствердження:

1. Українська молодь в умовах большевицької окупації, вихована на суперечностях комуністичної теорії й практики, з почуттями своєї національної гідності й самообутності активно протидіє русифікаційним практикам окупанта.

2. Українська молодь на еміграції, яка уникнула небезпеки денационалізації, цікавиться революційними й ідеологічними процесами серед молоді на українських землях і виявляє готовність

1. Визнати, що боротьба проти явної та засекреченої большевицької, і як також агентури інших комуністично-сателітних держав, дії яких спрямовані проти провідного активу українських самостійницьких революційних кадрів і на духове обеззброєння і розклад української еміграції, - належить до першочергових завдань Організації, як цілості, а Служби Безпеки зокрема.

2. Розбудувати Службу Безпеки як в самій Центральній ЗЧ ОУН, так і в поодиноких Теренових Проводах і інших низових клітинах, поповнивши її ряди новими, охочими до цієї праці, і здібними людьми.

3. З тією метою zorganizувати ряд фахово-випітливих курсів для майбутніх працівників Служби Безпеки, даючи їм ґрунтовні знання про організаційну структуру, тактику, методи праці КГБ і інших комуністичних розвідок та інструктувати їх про всі можливі заходи протиоборони.

4. З уваги на те, що наступ на український визвольний рух, як це показала довголітня практика, приходить також посередньо через інші українські політичні середовища на еміграції, поширити діяльність Служби Безпеки і на ці середовища, включаючи їх в нашу розвідувальну сферу.

5. Ця точка стосується роботи в українських середовищах/.

6. Для успішного виконання тих завдань забезпечити Службу Безпеки відповідно збільшеннями фінансовими засобами. Всі дотеперішні фінансові засоби були дещо невикористані, що й відбивалось як на організаційній структурі, так і на діяльності Служби Безпеки та позбавляло її можливості справного ведення роботи.

7. Будучи свідомими того, що для охорони українського визвольного руху, через брак правих підстав, ми жодною мірою не можемо числити на чужонаціональні протирозвідувальні чинники - тимбільше відповідальність за виконання цього завдання ложиться на Службу Безпеки та на всеоу членстві Організації. Супроти того, Конференція вимагає від усіх членів Організації, із членами Проводу включно, суворо дотримуватися засад конспі-

ція відмічує особливу актуальність боротьби за національно зображення української молоді у важких еміграційних умовах і за посилення національного виховання молодечих когортів, що мають прийти на зміну старій генерації.

2. Конференція вітає українську молодь, що стоїть на безпосередньому фронті боротьби з ворогом, проявляючи мужність, стійкість і героїзм в умовах поневоління. Конференція вітає також українську молодь в ширшому світі та закликає її до участі у спільному фронті боротьби за Самостійну Соборну Українську Державу. Фронт цієї боротьби проходить у ці пори всьди і в його авангарді не сміє бракувати молоді, як запоруки чуждості поколінь і національних змагань.

3. Наявність на еміграції кількох виховних організацій з різними і навіть протилежними ідейними основами Конференція вважає за явище негативне. Проте збільшення кількості тих різноманітних, без єдиних справжньо-революційних зводів організації створює небезпеку втомизації, що її належить уникати. Зокрема некорисною є тенденція творити на деяких теренах нові організації молоді за конфесійними принципами, що в нашому положенні є рівнозначне з неосмисленим соборницьким прилученням. Натомість побажання є посилення релігійно-морального виховання в уже існуючих молодечих організаціях, в дуоді гасел 34 ОУН.

У взаєминах між собою молодечі організації повинні дієво опіслячувати, а поповнення свого членства робити за рахунок неорганізованої молоді, а головне повинні звернути свою експансивну дію на молодь старої еміграції, де можна знайти висококультурний елемент.

4. Поповнення 34 ОУН молоддю повинно відбуватися селекційним способом з-поміж зформованого вже старшого ядра в різних молодечих організаціях, з допомогою ідеологічних і організаційних вишкочів та виховування. Передумовою для організаційного оформлення молодшого членства має бути солідне загальнонаціональне виховання протягом довгих років.

5. Визордонні Частини ОУН оприяють виховній праці тих

до боротьби за ідеали української нації по лінії вільних змагань.

3. Перебуваючи під постійним і всебічним тиском чужого доккілля, українська молодь на еміграції у багатьох випадках підпадає під денационалізуючі і морально-розкладові впливи.

4. Характеристичними ознаками сучасного духового стану серед значної частини загалу молоді т.зв. вільного світу є, з одного боку, гін до науки і високої освіти, як середника до осягнення матеріальних вигід і заможного життя, а з другого боку – сприймання того життя під кутом розваг та ідейної безпринциповості.

5. Національне виховання української молоді в багатьох країнах на еміграції натрапляє на великі перешкоди через відсутність належного морально-релігійного виховання в школі й уважливого домашнього виховання в родині, через матеріалістично-ліберальне виховання більшої частини чужих шкіл, некритичне сприймання аморальних фільмів, радіопередач і телевізійних програм, деморалізуючої літератури й бездушного способу життя оточуючого світу.

6. Дія наших церков, громадських установ, рідного шкільництва та молодечих організацій тільки частково сплинула денационалізуючо-розкладовий процес серед нашої молоді.

7. Пропагандистська дія московського окупанта України, підтримана середовищами й доккіллям УІРоди та ЗП УРВР, і безкритичне сприймання частиною інтелектуальної української молоді на еміграції чужих джерел про суть московського комунізму, при недостатньому ідеологічному формуванні її з українського боку, становить небезпеку для частини цієї молоді: зійти на манівці повітряного советфіліства.

8. Досвід з дії наших молодечих організацій показує, що існують перспективи захистити нашу молодь від деструктивних впливів оточення та зберегти її при українстві, якщо змобілізуємо всі виховні сили і матеріальні засоби на цей загрозливий для національної субстанції відтинок.

II. ПОСТАНОВИ

1. Виходячи з поданих угорі стверджень, 6. Конференція

І від патріотичного українського громадянства, жертвність якого останніх років політпо підмайлася. В новій каденції потрібно, однак, збільшити фінансові засоби Організації, щоб уможливити належний розвиток у всіх потрібних ділянках визвольної боротьби в сучасну пору.

2. З уваги на необхідну потребу збільшення фінансових засобів, для реалізації постанов про ведення визвольної боротьби, зовнішньо-політичних постанов про ведення визвольної боротьби, зовнішньо-політичних постанов про створення кількох українських політичних представництв у деяких важливих державах і для організування важливо-освітніх осередків, 6. Конференція ЗЧ ОУН пригадує всім членам Організації фінансово-господарські постанови. 4. Конференція ЗЧ ОУН /и. Організаційно-оперативні справи точки 43 і 42, ЗУН ч. I, сторінки 303-305/ з особливою підкресленістю того, що "всі члени, кандидати і організовані симпатисти... своєчасно сплачують устійлену членську вкладку" і "крім членської вкладки є зобов'язані сплачувати місячно оподаткування від заробітної платні" та з доурочення Проводу ЗЧ ОУН усі Тергани раз на рік переводять окноразову збірку на Визвольний фонд, яку передають до Головної Каси". Ці постанови приймаються також 6. Конференцією ЗЧ ОУН з такими додатками:

Кожний українець на еміграції повинен своєю постійною грошовою вплатою допомагати визвольній боротьбі пропорційно до свого заробітку.

а/ В новій каденції Провід ЗЧ ОУН, з допомогою організаційної мережі, має приєднувати прихильників визвольної діяльності, які мали б обов'язок так, як і члени Організації, постійно сплачувати місячне оподаткування від заробітної платні;

б/ Крім загального особового оподаткування громадян, Конференція постановляє увести в новій каденції податок для товариств. Усі члени ЗЧ ОУН мають докласти старань у тому напрямі, щоб зобов'язати українські товариства і установи, Організації Визвольного Фронту, всі відділи і осередки тих організацій, українські підприємства, кооперативні краєвиці, на-

ціонально-здорових молодечих виховних організацій, що своєю виховною працею базують на ідеалістичному світогляді й ідеї визволення України, та стоять на позиціях ЗЧ ОУН. Рівночасно забезпечують вплив на ті молодечі організації, що прихильні до інших середовищ, та поборюють небезпечні тенденції новітнього советофільства, заперечування певних національно-виховних пристрастей, повільного винеродовлення та духово-морального розкладу, ідеологічних заміщів.

Особливу увагу приділяють ЗЧ ОУН студентському сектору, допомагаючи студентській молоді здобути правильне ідеологічне обличчя та спрямовуючи його зацікавлення в бік корисних з погляду визвольної боротьби і державного будівництва, наук і професій.

6. ЗЧ ОУН постійно має на увазі можливість й потребу дії нашої молоді на зовнішньому відтинку, шукаючи прихильних нам молодечих рухів та окремих молодих лідерів, що могли б, ідучи по лінії нашої ідеології, протиставитися сучасним розкладовим течіям у філософічному, практично-політичному і етично-моральному відношеннях, що створюють сприятливі передумови для успішности наступу атеїстично-матеріалістичного московського імперіялізму, що прагне упадку і капітуляції вільного світу.

7. У парі з вшуканням високих духових верностей молоді, ЗЧ ОУН дбає і про її правильне фізичне виховання.

8. Конференція рекомендує на відтинку молодечих видань, які належать до головних виховних засобів, взяти всіх можливих заходів, щоб опанувати їх і щоб ці видання доходили до свідомости якнайширших кіл молоді. Створити якнайкращі матеріальні умови для систематичного випуску необхідних видань як виховного, так і вишкільного характеру.

ПОСТАНОВИ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКІ

6. Конференція ЗЧ ОУН, розглядаючи фінансову господарку Організації, приймає такі твердження й постанови:

1. Визвольно-політична діяльність ЗЧ ОУН буде виділена фінансовими засобами, зібраними від членів Організації

родні доми і товариські клуби до сплачування постійного податку на потреби визвольної боротьби в висоті устійненій між управами товариств і компетентними чинниками Організації.

3. Сприяти економічному розвитку українських господарчих інституцій на всіх теренах, особливо в тих країнах, що досі не присвятили належної уваги господарським справам, а мають великі можливості організувати і розбудувати різного роду підприємства. Це дасть змогу спроможність цільній українській еміграції, в тому і нашій Організації, мати збільшене джерело засобів.

Форму та методи збирання членських вкладок, загально-го оподаткування і Визвольного Фонду регулює інструкція, прийнята на 66 Конференції 24 СУН.

4.4. Ця стаття стосується системи використання фінансових фондів на потреби Організації та провідних діячів Центрального та Теренових Проводів.